

796.3
Д 46

КН

Д
КИЇВ

1977 РОКУ ВИПОВНЮЄТЬСЯ 50 РОКІВ
ФУТБОЛЬНОМУ КЛУБУ КИЇВСЬКОГО «ДИНАМО».
ПРО ЙОГО ПІВВІКОВИЙ СПОРТИВНИЙ ШЛЯХ,
ПРО СЬОГОДНІШНЮ КОМАНДУ «ДИНАМО» (КИЇВ),
ЯКА Є ВИЗНАНИМ ЛІДЕРОМ РАДЯНСЬКОГО
ФУТБОЛУ, РОЗПОВІДАЄ ЦЕЙ ФОТОАЛЬБОМ

НАМ ФЕДЕРА И

«ДИНАМО»

496
Д 46

ІМІВ

«МИСТЕЦТВО»

КИЇВ — 1977

1928 рік. Піонери футбольного клубу «Динамо» (Київ). Зліва направо: перший ряд — С. Іванов, А. Ідзковський, П. Дишкант; другий ряд — М. Мурашов, С. Бардадим, Є. Пірокеті; третій ряд — М. Рейнгольд, В. Трофимов, П. Кофман, І. Терентьев, В. Бойко

1975 рік. Золотими літерами він буде вписаний до історії команди, яка здобула право називатися кращою командою на континенті. Зліва направо: перший ряд — С. Кузнецов, В. Трошкін, В. Матвієнко, В. Мунтян, В. Онищенко; другий ряд — В. В. Лобановський (старший тренер), В. Веремєєв, Є. Рудаков, Л. Буряк, О. Блохін, О. П. Базилевич (старший тренер з виховної роботи); третій ряд — М. Фоменко, А. Коньков, С. Решко, В. Колотов, І. Жутник (масажист), В. Малюта (лікар)

Заснована восени 1927 року, команда «Динамо» (Київ) дебютувала на футбольних полях влітку наступного року. Тоді ж динамівці вперше приймали своїх одеських і московських одноклубників. З одеситами кияни зіграли внічию (2:2), а москвичам програли—2:6. Рівно через рік київське «Динамо» гостювало в столиці. Цього разу перемога була на боці наших земляків—2:1.

1935 року команда «Динамо» (Київ), яка представляла столицю України, вперше взяла участь у традиційному турнірі кращих футбольних клубів Москви, Ленінграда і Харкова.

Цього ж року на базі київського «Динамо» було створено збірну України, яка успішно виступила на спортивних змаганнях антифашистського зльоту в Парижі. Українські футболісти тоді ж завдали відчутної поразки (6:1) відомому професійному клубові «Ред Стар олімпік».

Команда «Динамо» (Київ)—учасник усіх першостей СРСР. У 39 чемпіонатах країни вона провела 1011 матчів. На її рахунку 442 перемоги, 311 нічиїх, 258 поразок. Різниця забитих і пропущених м'ячів 1565—1188.

З 1936 по 1976 рік включно динамівці столиці України були: чемпіонами СРСР 1961, 1966, 1967, 1968, 1971, 1974, 1975 років; другими призерами—весною 1936, 1952, 1960, 1965, 1969, 1972, 1973, восени 1976 років; третім призером 1937 року.

В іграх на Кубок країни команда провела 94 зустрічі, з яких виграла 54, звела внічию 8, програла 32. Різниця м'ячів 169—108.

З 1965 року динамівці Києва беруть участь у розиграшах європейських кубків. У боротьбі за Кубок володарів кубків кияни провели 15 ігор (перемог 12, нічиїх 1, поразок 2), різниця м'ячів 34—11. У розигранні Кубка чемпіонів: ігор 24, (перемоги 14, нічиїх 5, поразок 5), різниця м'ячів 36—19. У суперництві за Кубок УЕФА: ігор 6 (перемог 5, поразок 1), різниця м'ячів 10—4. У розигранні Суперкубка обидва матчі виграла кияни. Різниця м'ячів 3—0.

З 1929 по 1976 рік включно київські динамівці провели 130 міжнародних товариських зустрічей (на своєму

полі—50, за рубежем—80). Наслідки їх такі: перемог 78, нічиїх 26, поразок 26 (на своєму полі—8, за рубежом—18). Різниця м'ячів 369—167.

П'ять разів (1934—1971 рр.) на базі київського «Динамо» створювалися збірні України, які провели 22 міжнародних матчі (перемог 13, нічиїх 7, поразок 2). Різниця м'ячів 95—29.

За роки існування клубу «Динамо» (Київ) у його лавах виховано сотні майстрів спорту, 24 кращих гравці удостоєні звання «Заслужений майстер спорту СРСР».

Команда київського «Динамо»—кузня тренерських кадрів. Майже сто її вихованців працюють нині наставниками команд майстрів, колективів фізкультури, груп і шкіл підготовки молодих футболістів.

Двічі (1973 і 1974 року) динамівці Києва були переможцями блиц-турнірів в іспанському місті Вальядоліді. 1975 року в таких же змаганнях вони виграли у місті Касабланка (Марокко).

Команда завойовувала призи: імені Григорія Федотова (1965, 1966, 1971, 1972, 1974, 1975 роки), для дублерів (1949, 1963, 1965, 1966, 1968, 1972, 1974, 1976 роки), Федерації футболу (1960, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1971, 1974, 1975, 1976 роки), «Великого рахунку» (1965, 1966, 1967, 1969, 1971, 1975 роки), «За справедливую гру» (1969 рік), журналу «Старт» (1966, 1967, 1971, 1974, 1975 роки), «Агресивного гостя» (1966, 1968, 1971 роки), «За волю до перемоги» (1965, 1968 роки), «Честь прапора» (1969, 1970, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976 роки), «Кубок прогресу» (1971 рік).

Найбільшу кількість ігор за клуб у чемпіонатах країни провів В. Турянчик—308. Кращий бомбардир команди в чемпіонатах країни—В. Каневський—80 голів. Рекордсмен клубу за сезон—О. Блохін (1974 рік—20 м'ячів).

За високі спортивні досягнення, завоювання Кубка володарів кубків європейських країн футбольну команду київського «Динамо» нагороджено Почесною Грамотою Президії Верховної Ради Української РСР, а також занесено до Книги Пошани ЦК ВЛКСМ.

Команда майстрів київського «Динамо» — один з найстаріших і найпопулярніших футбольних клубів країни, перша сторінка літопису якого була заповнена 1927 року.

З самого початку київські футболісти прагнули до високотехнічної, колективної гри, спортивної коректності. Минав час, змінювалися покоління гравців, приходили нові тренери, але добрі традиції, почерк динамівський зберігалися. Примножені і збагачені багаторічним досвідом, творчими пошуками, ці кращі якості радянської футбольної школи і сьогодні визначають найсуттєвіше в характеристиці київського «Динамо».

Команда — учасник усіх 39 чемпіонатів країни, 34 розиграшів Кубка СРСР, багатьох міжнародних товариських і офіційних зустрічей. За останні п'ятнадцять років київські футболісти 7 разів були чемпіонами СРСР, 6 разів — срібними призерами і тричі завойовували Кубок країни. Пам'ятним у літопису команди залишиться 1975 рік. Він приніс динамівцям золоті медалі чемпіонів СРСР. Вперше в історії нашого клубного футболу вони завоювали Кубок володарів кубків і Суперкубок УЕФА.

Футбольна команда «Динамо» (Київ) по праву стала лідером вітчизняного футболу.

Важким для гравців був 1976 рік. Не всі плани й задуми здійснилися. Далися взнаки виняткові фізичні й психологічні навантаження, що їх довелося витримувати спортсменам протягом минулого сезону. Але динамівці зуміли подолати тимчасову кризу. Одинадцять бронзових медалей на ХХІ Олімпійських іграх у Монреалі, срібні нагороди в чемпіонаті СРСР, перше місце дублерів, успішні виступи на старті чергового турніру європейських чемпіонів — такими були підсумки сезону 1976 року.

Гортаючи сторінки цього альбому, ви знову зустрінетесь з улюбленими гравцями багатьох поколінь, які залишили яскравий слід в історії команди. Ви знову переживатимете і радість важких перемог, і гіркоту прикрих невдач, які, мабуть, теж неминучі у житті спортивного колективу. Восени 1977 року команда майстрів київського «Динамо» відзначатиме своє 50-річчя. Численні шанувальники динамівців сподіваються і вірять, що свій піввіковий ювілей команда зустріне новими успіхами на футбольних полях.

1929 рік. У цьому складі команда виступала чотири роки. Зліва направо: А. Ідзковський, Ф. Тютчев, П. Бланк, Т. Пжепольський, С. Синиця, М. Малхасов, О. Шульц (Сердюк), К. Піонтковський, В. Садовський, М. Печений, В. Денисов

Вісімнадцять років ворота київського «Динамо» захищав Антон Ідзковський. Відзначався відмінною реакцією, надійною грою на лінії воріт

1936 рік. Другі призери першого (весняного) чемпіонату країни. Зліва направо: К. Шегоцький, М. Трусевич, Й. Лівшиць, Ф. Тютчев, В. Шиловський, П. Комаров, М. Махиня, І. Кузьменко, В. Правовєров, О. Клименко, М. Гончаренко

На початку 1933 року в команді з'явився молодий центрфорвард Костянтин Шегоцький, який згодом став капітаном, душою колективу. Розумний тактик, відмінний технік, вмілий диригент нападу добре виступав і у збірній СРСР. За високу спортивну майстерність К. Шегоцького 1937 року нагороджено орденом «Знак Пошани». Працював тренером та старшим наставником команди. Автор популярної книги «У грі і поза грою»

Сміливим і надійним захисником
був Костянтин Фомін (у центрі),
який грав за збірну країни.
У 1936 році йому першому в
команді було присвоєно звання
«Заслужений майстер спорту
СРСР»

1937 рік. Динамівці на
Першотравневому параді
фізкультурників столиці України.
На передньому плані
В. Онищенко (ліворуч)
та І. Кузьменко

Воротар Микола Трусевич діяв
винятково сміливо як на лінії
воріт, так і на перехватах м'яча.
Він першим з радянських
голкіперів почав грати за межами
штрафного майданчика

1937 рік. Кияни перед матчем
зі збірною Басконії (Іспанія).
Справа наліво: К. Шегоцький,
М. Трусевич, Й. Лівшиць,
В. Гвоздков, В. Шиловський,
П. Комаров, П. Лайко, М. Махиня,
М. Табачковський, В. Глазков,
І. Кузьменко

1941 рік. Динамівці під час весняних тренувань в Одесі. Внизу лежить М. Трусевич. Зліва направо: перший ряд — В. Онищенко, А. Габер, К. Шегоцький, М. Гурський, М. Матіас, Я. Борисов; другий ряд — Р. Фельдштейн (адміністратор команди), П. Вінковатов, М. Мельник, Б. Афанасьєв, В. Гребер, Й. Качкін, О. Лоєвський; третій ряд — А. Лерман, М. Махиня, В. Шиловський, П. Лайко, М. Бутусов (старший тренер), М. Балакін, А. Садовський, Р. Газда, О. Клименко

Пам'ятник-горельєф, встановлений на стадіоні «Динамо» футболістам, які, не схиливши голови перед гітлерівськими загарбниками, полягли смертю хоробрих за честь рідної Вітчизни. На відкритті пам'ятника виступає заслужений майстер спорту, заслужений тренер УРСР А. Л. Ідзковський

2 травня 1944 року, коли на заході ще гриміла війна, у визволеному Києві відбулося урочисте відкриття відбудованого стадіону «Динамо». Велике спортивне свято завершилося товариським футбольним матчем між динамівцями Києва і спартаківцями Москви. Під час Великої Вітчизняної війни команда «Динамо» (Київ) зазнала великих втрат. Її довелося комплектувати заново. На фото: зліва направо — М. Б. Махиня (тренер і капітан), А. Ідзковський, В. Балакін, М. Кононенко, С. Корчевський, М. Бобков, К. Калач, І. Серов, В. Сухарєв, М. Гончаренко, С. Васильєв

Капітани команд М. Махиня та В. Семенов («Спартак») обмінюються вимпелами

1968 рік. В редакції «Спортивної газети» відбулася зустріч гравців усіх поколінь. Зліва направо: сидять — В. Балакін, М. Гончаренко, В. Правовєров, А. Лерман, С. Синиця, А. Ідзковський, І. Терентьєв, М. Мурашов, В. Терентьєв; стоять — О. Макаров, В. Соболев, А. Садовський, С. Бардадим, В. Бельков, В. Єрохін, М. Балакін, В. Годничак, М. Махиня, М. Коман, Й. Лівшиць, В. Маслов, Р. Фельдштейн, Ф. Остапченко, В. Богданович

1947 рік. «Динамо» — володар Кубка України. Справа наліво — П. Вінковатов, К. Скрипченко, В. Севастьянов, В. Жилін, М. Чаплигін, З. Гершин, О. Принц, В. Рогозянський, Ф. Дашков, А. Жиган, П. Дементьєв

1952 рік. Володарі срібних медалей: зліва направо — А. Зубрицький, О. Макаров, А. Лерман, П. Тищенко, Е. Юст, В. Жилін, З. Сенгетовський, В. Голубев, А. Зазроєв, П. Вінковатов, В. Журавльов, М. Коман, М. Голяков, В. Богданович

1953 рік. Перший повоєнний міжнародний товариський матч між динамівцями та футболістами індійського «Іст Бенгал клубу» закінчився перемогою киян (13 : 1)

Центральний нападуючий, заслужений майстер спорту Андрій Зазроєв (ліворуч)

1954 рік. Динамівці вперше стали володарями Кубка СРСР. Справа
наліво: О. О. Ошенков (старший тренер), А. Зазроєв, О. Макаров,
В. Голубєв, В. Ларіонов, П. Вінковатов, В. Фомін, М. Коман, Т. Попович,
М. Михалина, О. Кольцов, В. Богданович

Віктор Терент'єв в єдиноборстві
з воротарем

Талановитим, працелюбним футболістом був центральний захисник Віталій Голубев. Його висока спортивна майстерність відзначена медаллю «За трудову доблесть»

Рекордним за кількістю міжнародних товариських матчів для команди був 1958 рік. На своєму полі вона провела 9 зустрічей, за рубежом — 12. На фото: кияни перед грою з болгарською командою «Міньор». Справа наліво: В. Фомін, Є. Лемешко, В. Єрохін, Е. Юст, В. Голубев, С. Коршунов, Ю. Войнов, В. Терент'єв, Г. Граматикопуло, М. Коман, Т. Попович

— Держіть Комана! — чули трибуни вигуки багатьох голкіперів, коли до воріт наближався лівий півсередній київського «Динамо». Володіючи філігранною технікою, надзвичайною інтуїцією та відчуттям дистанції, Михайло Коман забивав м'ячі у ворота противників із, здавалося, безнадійних положень. До команди Михайло Коман прийшов 20-річним хлопцем восени 1948 року. Понад десять років він гідно захищав спортивні кольори свого клубу. Потім виховував молодь для основного складу команди

Команда київського «Динамо» завжди славилася своїми воротарями. На зміну А. Ідзковському та М. Трусевичу прийшли А. Зубрицький і О. Макаров. Черга Олега Макарова настала у 1949 році. Заслужений майстер спорту шістнадцять років надійно захищав ворота динамівців. Йому не раз доводилося виступати і в складі збірної СРСР. Голкіпер відзначався сміливою, самовідданою

грою. Не раз аплодував у захопленні весь стадіон, коли Олег Макаров у відчайдушному стрибку брав пенальті. Розпрощався О. Макаров з командою у 1964 році, але з футболем не розлучився. Зараз він очолює відділ футболу спортивного товариства «Авангард». Його груди прикрашає орден «Знак Пошани». Книга Олега Олександровича Макарова «Воротар» користується великим успіхом у читачів

Стрімким, з невловимим для захисників дриблінгом, з добре поставленим ударом — таким був лівий крайній нападаючий Віктор Фомін

Воротар московського «Динамо» В. Беляєв та захисник В. Царьов у розпачі — м'яч у сітці воріт. Гол забив А. Голодець

Заслужений майстер спорту Юрій Войнов у команді «Динамо» почав виступати з 1957 року і швидко завоював симпатії болільників. Він забивав голи надзвичайно сильними і влучними ударами. Довгий час його результативність була рекордною для півзахисників. Багато років Ю. Войнов грав у складі збірної СРСР. Він — учасник чемпіонату світу 1958 року, володар Кубка Європи 1960 року, чемпіон СРСР 1961 року. Закінчивши виступи на футбольному полі, перейшов на тренерську роботу. Юрій Войнов — заслужений тренер УРСР, нагороджений орденом «Знак Пошани», автор книги «На футбольних меридіанах»

1961 рік. Динамівці вперше завоювали золоті медалі чемпіонів Радянського Союзу. Зліва направо: сидять — В. Щегольков, В. Трояновський, Й. Сабо, М. Кольцов, В. Серебренников, В. Щербаков; стоять — В. Д. Соловйов (старший тренер), А. Біба, О. Базилевич, В. Турянчик, В. Каневський, О. Макаров, А. Сучков, В. Лобановський, Ю. Войнов, В. Ануфрієнко, М. М. Коман (тренер)

Голова Федерації футболу
СРСР В. О. Гранаткін
вручає команді перехідний
приз Всесоюзного
Спорткомітету

У 1959 році в команді дебютував вихованець ДЮСШ, а потім — республіканської футбольної школи Валерій Лобановський. Тоді йому виповнилося двадцять років. Незабаром здібний спортсмен міцно закріпився в основному складі. Його амплуа — лівий крайній. Грав і центральним нападаючим. Технічний арсенал небезпечного форварда був великим і різноманітним. Кутові удари Валерія Лобановського стали хрестоматійними у радянському футболі.

На фото: Знаменитий «сухий лист»

Сам на сам з воротарем московського «Динамо» Левом Яшиным

За хвилину почнеться гра з московським «Спартак».

Праворуч — Ігор Нетто

Московський Центральний стадіон імені В. І. Леніна. Переможний гол у фінальному матчі на Кубок СРСР з командою «Крила Рад» (Куйбишев) забиває капітан динамівців Віктор Каневський

1964 рік. Рівно через десять років команда вдруге завоювала Кубок СРСР. Зліва направо: перший ряд — Ф. Медвідь, А. Біба, В. Серебrenиков, О. Базилевич, В. Каневський; другий ряд — М. М. Коман, Л. Островський, заслужений тренер СРСР В. О. Маслов, В. Соснихін, Й. Сабо, В. Щегольков, В. Турянчик, В. Банников, В. В. Терент'єв (тренер)

Футболом Олег Базилевич захопився ще у шкільні роки. Перші уроки майстерності одержав у ДЮСШ та республіканській футбольній школі. Став справжнім майстром у київському «Динамо». Природа нагородила здібного спортсмена спринтерською швидкістю. Недарма Олега Базилевича називали «реактивним гравцем». Добре оснащений технічно, з нахилом до імпровізації, він надзвичайно гостро діяв на правому фланзі нападу. Постійне цілеспрямоване тренування дозволило Базилевичу мало не краще за всіх у команді грати головою у штрафному майданчику суперників. Вони з Лобановським мали цілу серію награних комбінацій, у яких Базилевичу надавалося право завершального удару у високому стрибку біля дальшої від воротаря штанги воріт. Знаючи заздалегідь про передачу Лобановського з лівого флангу і добре відчуючи своєрідну траєкторію польоту м'яча, Базилевич злітав у повітря на необхідну мить раніше за суперника-опікуна і бив по воротах

В атаці центральний нападаючий Віктор Каневський, найрезультативніший гравець команди усіх років. До «Динамо» він прийшов з команди київського заводу «Арсенал». В. Каневський — чемпіон країни 1961 року, володар Кубка СРСР 1964 року, виступав за збірну країни, був учасником чемпіонату світу 1962 року. Різнобічний спортсмен, він володів хльостким ударом, добре грав головою, вирізнявся винятковою коректністю. Багато років був капітаном команди

М'яч контролює майстер спорту міжнародного класу Леонід Островський

До приходу у футбол Віктор Банников займався легкою атлетикою, волейболом, баскетболом. Запрошувався до команд майстрів з цих ігрових видів спорту. 1964 року Віктора Банникова було визнано кращим воротарем сезону

Андрій Біба та Йозеф Сабо — майстри штрафних ударів. Хто ж битиме цього разу?

Двобій

Яскравим, самобутнім футболістом був Анатолій Бишовець, вихovanець «Юного динамівця». Virізнявся він особливою наполегливістю, винятковим умінням віртуозно грати в оточенні великої кількості суперників у «гарячій точці» на чужому штрафному майданчику. Володів сильним ударом. Через травми талановитий форвард передчасно залишив футбольну арену.

Але встиг чотири рази стати чемпіоном країни, був володарем Кубка СРСР, у складі збірної країни брав участь у чемпіонатах Європи та світу. На чемпіонаті світу 1970 року в Мехіко його було визнано кращим гравцем збірної СРСР. Успішно закінчивши Київський інститут фізкультури, Анатолій Бишовець виховує юних футболістів у своєму рідному клубі

Вихованець київського футболу Андрій Біба почав грати у «Динамо» нападаючим, потім став півзахисником. Широкий тактичний кругозір і висока техніка володіння м'ячем зробили його «конструктором» атак. Вдосконалюючись у ролі вільного півзахисника, він досяг вершин майстерності 1966 року, коли його було визнано кращим гравцем країни.

Андрій Біба — заслужений майстер спорту, обирався капітаном команди. Він триразовий чемпіон країни, дворазовий володар Кубка СРСР

Епізод фінального матчу на Кубок СРСР між командами «Динамо» (Київ) — «Торпедо» (Москва)

Вісім років грав у команді майстер спорту міжнародного класу Віталій Хмельницький. Був чотириразовим чемпіоном країни, володарем Кубка СРСР, брав участь у чемпіонаті світу в Мехіко. Вправний дриблер з надзвичайно розвинутою координацією рухів, він грав на лівому фланзі нападу, але, потрапляючи до штрафного майданчика суперників, безстрашно діяв як форвард таранного типу і забивав дуже багато м'ячів головою. І хоч його жорстко опікали суперники, ніколи не втрачав самовладання і не зраджував своїй коректній манері гри. Здобувши вищу освіту, Віталій Хмельницький став тренером

1966 рік. Динамівці вперше зробили «дубль» — виграли Кубок і перше місце в чемпіонаті СРСР.
Зліва направо: перший ряд — В. Хмельницький, В. Левченко, В. Поркуян, А. Пузач, Й. Сабо; другий ряд — В. В. Терент'єв, Ф. Медвідь, Л. Островський, В. Щегольков, В. Серебrenников, С. Круликовський, А. Бишовець; третій ряд — Є. Рудаков, А. Біба, В. Турянчик, В. О. Маслов, В. Банников, В. Соснихін, М. М. Коман

Сорок років не покидав поста
адміністратора команди
Р. М. Фельдштейн

Естафета поколінь

Анатолій Бишовець серед
болільників

Вірний шанувальник київського
«Динамо» народний артист УРСР
Юрій Тимошенко вітає
футболістів та тренерів і вручає
їм приз

Гра на «другому поверсі»

Виховавчий момент

Які б місця не займали у турнірній таблиці чемпіонату СРСР київське «Динамо» й донецький «Шахтар», зустрічі між ними завжди відзначалися високим напруженням

...А м'яч покотився у ворота

Надійно грав у захисті
заслужений майстер спорту
Володимир Щегольков (ліворуч)

Вісімнадцятирічним юнаком дебютував у команді Федір Медвідь. Його невтомності, здавалося, не було меж. Він грав у нападі, півзахисті, захисті й скрізь був корисним для команди. Чотири золоті медалі чемпіона країни завоював вихованець закарпатського футболу в складі київського «Динамо», двічі разом з товаришами по команді він був володарем Кубка СРСР. Таким же енергійним Федір Медвідь залишається й зараз у ролі тренера юних футболістів

1967 рік. Після повторної зустрічі з володарем Кубка чемпіонів європейських країн шотландським «Селтіком». Перший матч у Глазго динамівці виграли з рахунком 2 : 1. У Києві зустріч закінчилася внічию — 1 : 1, і «Селтік» залишився за бортом турніру...

1967 рік. Втретє — чемпіони СРСР! ►

Епізод матчу
з московським «Спартак»

1968 року динамівці вчетверте
стали чемпіонами країни.
Перехідний приз Комітету по
фізкультурі і спорту при Раді
Міністрів СРСР в руках у
заслуженого майстра спорту
Василя Турянчика

1968 рік. Три покоління футбольної команди київського «Динамо».
Зліва направо: стоять — М. Мельниченко
(начальник групи підготовки молодих футболістів), Й. Сабо,
С. Шкляр, В. Кириченко, В. Поркуян, В. Мунтян, А. Пузач,
А. Пилипчук, А. Бишовець, В. Банников, В. Сосніхін,
С. Круликовський, Є. Рудаков, В. Серебренников, В. Левченко,
В. Хмельницький, Ф. Медвідь, В. Турянчик, В. О. Маслов (старший
тренер), Р. М. Фельдштейн (адміністратор), Л. Островський,
В. Голубев (тренери групи підготовки молодих футболістів); сидять
дублери — В. Онищенко, А. Боговик, В. Гороза, А.Рибаков, В. Денеш,
О. Шпаков, С. Попов (лікар команди майстрів), Б. Бідоус,
Ю. Ванкевич, В. Веремєєв, О. Христян, В. Кашей, В. Семенов,
Є. Котельников (тренер юнацької команди); на передньому плані —
М. Сегал (масажист), гравці юнацької команди — В. Щанов,
В. Онищенко, В. Труш, С. Морозов, Ю. Куляба, В. Кам'яничук,
К. Вержиленко, В. Зуєв, В. Кондратов, В. Диль, С. Павленко

Заслужений майстер спорту Євген Рудаков — один із старожилів команди. Нелегким видався шлях воротаря до визнання. Але вольовий характер спортсмена, виняткова працелюбність допомогли йому стати справжнім майстром. Високий на зріст, худорлявий, зовні неквапливий, він перетворюється у футбольних воротах

Заслужений майстер спорту Василь Турянчик — вихованець закарпатської футбольної школи. Динамівську форму одягнув 1959 року й десять років гідно захищав честь клубу. Коли він, з огляду тактичної доцільності, зайняв позицію переднього стоппера, у пресі назвали його амплуа «хвилерізом». Любителі футболу пам'ятають багаторічного капітана команди як гресмейстера футболу, гравця технічного й вольового. Триразовий чемпіон країни, дворазовий володар Кубка СРСР, Василь Турянчик повернувся до Закарпаття, де готує зміну футболістам

У юнацькій збірній республіки Вадим Соснихін грав центральним нападаючим і багато забивав голів. У дублюючому складі «Динамо» йому призначили роль півзахисника. Але незабаром тренери визнали за доцільне використати цього високого, атлетичної будови спортсмена на місці центрального захисника. Соснихін став одним з кращих центральних захисників команди за всю її історію. Врівноважений, високотехнічний, він володів умінням дати точний, надалекий пас, відрізнявся тонким позиційним чуттям, глибоким розумінням принципів зонної оборони. Вадим Соснихін — чемпіон СРСР 1966, 1967, 1968 та 1971 років, володар Кубка СРСР 1964 і 1966 років.

На фото: В. Соснихін — гравець і тренер юних динамівців

Невимушеністю володіння м'ячем Володимир Мунтян вирізнявся ще в команді школярів. Фахівці дружно пророкували юному киянину велике футбольне майбутнє, він же наполегливо відточував техніку і вдосконалював координацію рухів у заняттях акробатикою і гімнастикою.

1966 року дев'ятнадцятирічний дублер Володимир Мунтян дебютував у основному складі київського «Динамо». Він відразу став окрасою команди на місці атакуючого півзахисника, а в нинішньому складі цей вмілий тактик і незвичайний технік виконує роль своєрідного розігруючого гравця. У середині поля і на передній лінії атаки цей футболіст вміє все

Справжнім болільникам і рясний дощ не завада

Дебют Анатолія Пузача в київському «Динамо» 1965 року був напрочуд вдалим. Уже в перший сезон він виступав і в дублюючому, і в основному складі команди, а восени був нагороджений двома медалями: золотою — за успіх резервістів і срібною — за друге призове місце основної команди.

Мобільний, з відмінною стартовою швидкістю форвард діяв по всій ширині фронту атаки, вміло відкривався для прийому м'яча, сильно бив з обох ніг, добре грав головою. Сумлінно працює молодий фахівець і на тренерській ниві

Сьогодні в команді серйозний черговий —
Євген Рудаков

На спортивній базі в Кончі-Заспі

За шаховою дошкою

Валерій Бишовець з малих років звикає до м'яча

На тренуванні

М'яч у сітці воріт мінського «Динамо»

1971 рік. Команда київського «Динамо» достроково
завоювала звання чемпіона країни. Зліва направо:
перший ряд — В. Матвієнко, В. Хмельницький,
В. Веремєєв, С. Решко, В. Трошкін, А. Боговик;
другий ряд — Ф. Медвідь, А. Пузач, В. Мунтян,
С. Доценко, А. Бишовець; третій ряд — В. Колотов,
Р. Журавський, Є. Рудаков; четвертий ряд —
М. М. Коман (тренер), О. О. Севидов (старший
тренер), В. В. Терентьєв (начальник команди),
В. Соснихін

На Віктора Колотова тренери збірної СРСР звернули увагу, ще коли він грав у команді першої ліги. Прийшовши у київське «Динамо» після сезону 1970 року, він почав швидко прогресувати і незабаром увійшов у число кращих футболістів країни. Діапазон тактичних дій цього гравця, який у свій час виступав на місцях захисника і нападаючого, надзвичайно широкий. Він виконує величезну роботу в середині поля, йому відомі прийоми захисту і добре вдаються атакуючі рейди з глибини тактичних побудов своєї команди

Широко відоме сьогодні в футбольному світі ім'я заслуженого майстра спорту Олега Блохіна. Чотири роки підряд він вважався найсильнішим бомбардиром вітчизняного футболу, не раз його називали кращим футболістом Радянського Союзу, а за підсумками сезону 1975 року йому було присуджено як кращому футболістові Європи приз «Золотий м'яч» французького щотижневика «Франс футбол». До нього серед радянських футболістів такої честі удостоювався лише прославлений воротар московського «Динамо» Лев Яшин.

Свій спортивний шлях Олег починав під керівництвом матері — в минулому неодноразової чемпіонки та рекорсменки СРСР і України з бігу на короткі дистанції, заслуженого майстра спорту Катерини Захарівни Адаменко.

Унікальна в футболі стартова і дистанційна швидкість Блохіна, висока швидкісна техніка, вміння грати головою, добре поставлений удар і глибоке розуміння тактики гри роблять його грозою першорядних захисників

На фото: Ось так стартував Олег Блохін у великий спорт

У годину дозвілля

— Хіба ж можна так нечемно поводитися...

У м'яча немає іншого шляху — тільки у сітку воріт

Батьки задоволені

Поява Володимира Веремєєва у команді, як кажуть, не викликала сенсації. Був час, коли і сам він не дуже вірив у себе. На допомогу молодому спортсменові прийшли тренери, друзі-футболісти, які розгледіли у підлітку майбутнього великого майстра. Він швидко просунувся по шляху засвоєння найскладніших технічних прийомів і став одним з кращих півзахисників сучасного плану в радянському футболі

Володимир Трошкін —
правий крайній захисник,
але грав він і у півзахисті,
і у нападі. Тому, коли він
проривається в атаку, то
відчуває себе у своїй стихії,
а коли ігрова ситуація
застає його на середині
поля, Трошкін діє як
справжній півзахисник.
На правому фланзі
у київському «Динамо»
ніколи не було такого
універсального гравця

Володимир Онищенко —
форвард найширшого
діапазону. Він
прагне прорвати оборону
суперників там, де ледь
намітилося слабке місце.
Чудова стартова швидкість,
безстрашна жадоба
поєдинків роблять його
нестримним у моменти, коли
він нагледів найкоротший
шлях до воріт і коли
товариші допомогли йому
скористатися ситуацією

Півзахисник Леонід Буряк — наймолодший серед заслужених майстрів спорту в київському «Динамо». М'яка, елегантна манера володіння м'ячем, добре поставлений пас і удар, прагнення до розширення тактичних дій служать сьогодні вихідними даними для подальшого зростання майстерності обдарованого футболіста

Заслужений майстер спорту Віктор Матвієнко — вихованець запорізького «Металурга». В команді динамівців — сьомий рік. Граючи на місці лівого захисника і володіючи відмінними швидкісними якостями, прагне бути максимально корисним в атаці.

Грамотно тактично
грає у захисті
заслужений майстер спорту
Стефан Решко. Завжди
витриманий і розсудливий,
він швидко підбирає ключі
до різнохарактерних манер
форвардів суперників

«Розігруються» ворота.
Зліва — віце-капітан
київського «Динамо»
Михайло Фоменко

1974 рік. Вдруге в своїй історії команда домоглася подвійного успіху — завоювала Кубок СРСР і золоті медалі чемпіонів. Динамівці після фінального матчу розиграшу Кубка з ворошиловградською «Зорею»

Обидва склади команди — основний і дублюючий, — що посіли перші місця в чемпіонаті країни, під час вручення нагород у Жовтневому Палаці культури столиці України. Зліва направо: перший ряд — В. В. Лобановський (старший тренер команди), О. П. Базилевич (начальник команди), О. С. Петрашевський (тренер), А. К. Пузач (тренер дублерів), В. Онищенко, В. Колотов, С. Решко, В. Матвієнко, В. Трошкін, В. Мунтян; другий ряд — В. Берковський (лікар), І. Жутник (масажист), Є. Рудаков, М. Фоменко, В. Веремєєв, О. Блохін, Л. Буряк, В. Маслов, А. Шепель; третій ряд — О. Бойко, В. Самохін, М. Москаленко, В. Кочубинський, В. Лозинський, М. Пінчук, С. Каталимов, В. Шевченко

Динамо́вці у 1965 році
першими з радянських
футбольних клубів
стартували в розіграшу
Кубка володарів кубків
європейських країн. На
фото: моменти гри киян у
розіграшу Кубка 1974—1975
років з командою
«Ейнтрахт» (ФРН,
Франкфурт-на-Майні)
на київському стадіоні

Другий гол у воротах
турецького «Бурсаспора»

Атакує Володимир
Онищенко

Три «сухих» голи було забито
у ворота голландської команди

Фінальна зустріч динамівців з будапештським
«Ференцварошем», яка відбулася у швейцарському
місті Базелі, закінчилася переконливою
перемогою киян — 3 : 0

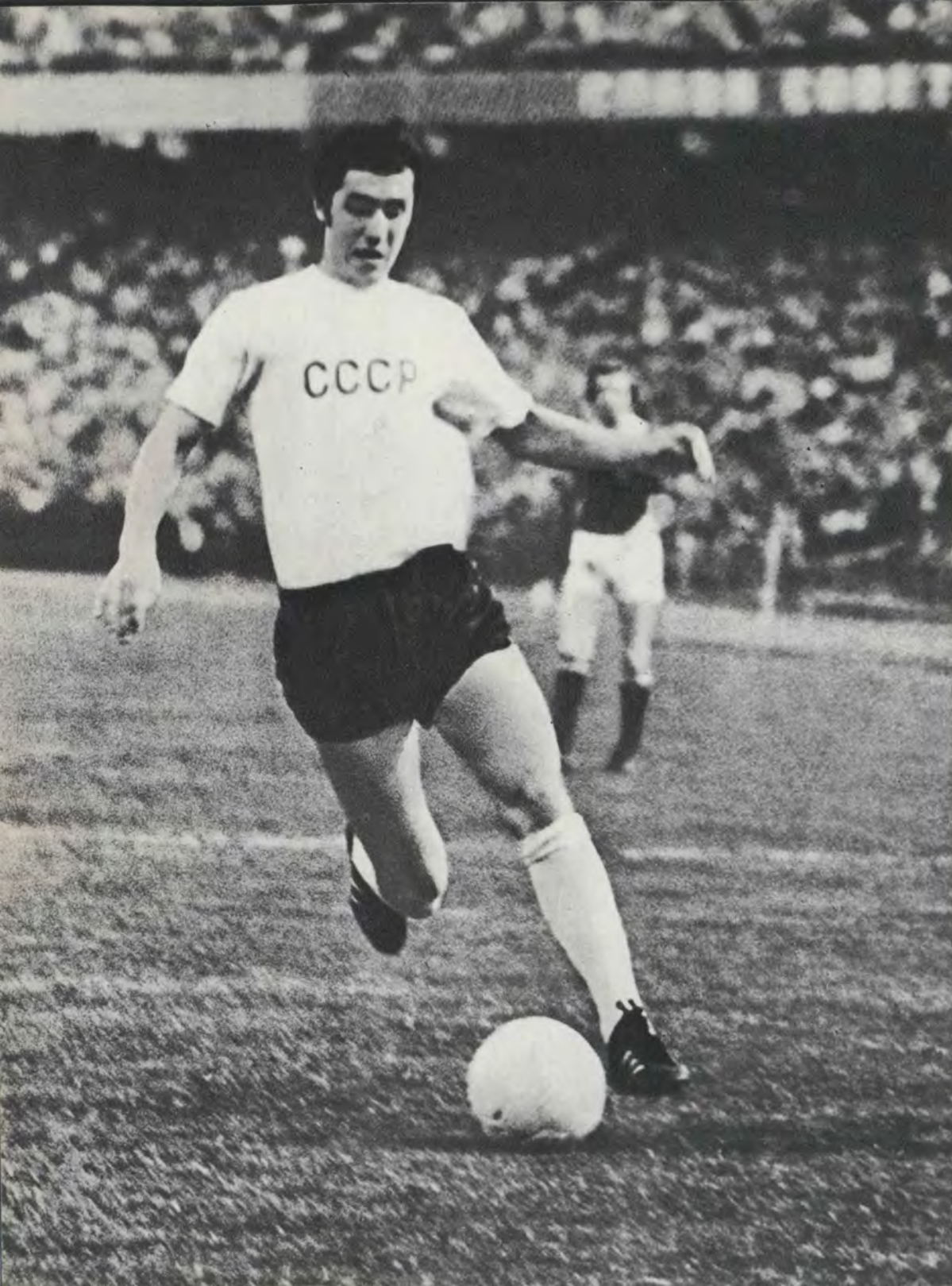

У відбіркових іграх чемпіонату Європи збірна нашої країни, у складі якої виступали 12 гравців київського «Динамо», перемогла національні збірні Туреччини, Ірландії та Швейцарії

Роль Анатолія Конькова у грі команди унікальна. Він — вільний гравець оборони — зміцнює захист на найбільш небезпечних напрямках атаки суперників, допомагає нейтралізувати їхніх лідерів нападу, підсилює атакуючі дії власної команди

Першим суперником динамівців у розіграшу Кубка чемпіонів європейських країн був грецький «Олімпіакос» з Пірею. А потім, навесні 1976 року, матч з французькою командою «Сент-Етьєнн». Перемога на своєму полі з рахунком 2 : 0 і поразка на полі суперників з рахунком 0 : 3. «Динамо» (Київ) вибуває з розіграшу Кубка чемпіонів...

Помітною подією в історії команди була її участь у розигранні Суперкубка. Суперником киян був володар Кубка європейських чемпіонів мюнхенська «Баварія». Першу зустріч у Мюнхені виграли динамівці з рахунком 1 : 0.

Великий інтерес викликав повторний матч, що пройшов 6 жовтня 1975 року в Києві. Динамівці провели цю принципову зустріч блискуче і добилися заслуженої перемоги — 2 : 0. Фахівці та спортивні журналісти високо оцінили гру радянських футболістів. На матч «Динамо» (Київ) — «Баварія» (Мюнхен) прибув президент УЕФА сеньйор Артеміо Франкі

	ДИНАМО /КИЕВ. СССР/ 2 40 МИН. БЛОХИН 53 МИН. БЛОХИН	-	БАВАРИЯ /МИНХЕН. ФРГ/ 0 СССР СССР	N 11 N 11
--	--	---	--	----------------------------

Президент клубу «Баварія»
В. Нойдеккер і тренер
команди Д. Крамер

ИВАН ОБОРОТНИКОВ
ИВАН ОБОРОТНИКОВ

1975 року динамівці всьоме стали чемпіонами країни. Перехідний приз Спорткомітету СРСР від голови Всесоюзної Федерації футболу Б. О. Федосова приймає капітан команди Віктор Колотов

Шостий раз кияни завоювали приз імені ушавленого бомбардира Григорія Федотова. Кубок вручає тренер команди ЦСКА А. Шестернів

Чемпіонів країни вітає народна артистка УРСР
Ада Роговцева

Вітання від наймолодших шанувальників
київського «Динамо»

Дебютувавши в команді «Динамо», Олександр Бережний став срібним призером осінньої першості країни. 19-річний спортсмен добре зарекомендував себе і в юніорській збірній СРСР

Незвичним видався весняний чемпіонат 1976 року для дублерів київського «Динамо». Багато ігор їм довелося провести замість основного складу. Гострий момент зустрічі киян зі своїми московськими одноклубниками

Девіз Петра Слободяна — атака.
Він — найрезультативніший гравець
молодіжної збірної СРСР

В осінньому чемпіонаті СРСР 1976 року
динамівці Києва посіли друге
призове місце.
Заступник начальника управління
Всесоюзного спорткомітету
заслужений тренер УРСР В. Д. Соловйов
вручає команді вимпел і грамоту

Восени 1976 року динамівці вп'яте стартували в розіграшу Кубка чемпіонів європейських країн. У суперництві за вихід до чвертьфіналу динамівці перемогли клуби югославського «Партизана» (3:0 і 2:0) та грецького ПАОКа (4:0 і 2:0). Момент матчу в Києві з командою «Партизан» (Белград)

**ЛОБАНОВСЬКИЙ
ВАЛЕРІЙ
ВАСИЛЬОВИЧ**
Майстер спорту,
заслужений тренер УРСР
і СРСР.

Народився 7 січня
1939 року в Києві.
У футбол почав грати
1952 року в дитячій
спортивній школі,
виступав за команди
«Динамо» (Київ),
«Чорноморець» (Одеса),
«Шахтар» (Донецьк).
Чемпіон країни 1961 року,
другий призер першості
СРСР 1960 року.
Грав за збірну країни.
З 1968 по 1973 рік
тренував команду «Дніпро»
(Дніпропетровськ), яку
вивів у вищу лігу. Закінчив
Одеський політехнічний
інститут. Нагороджений
Почесною Грамотою
Президії Верховної Ради
Української РСР

**КОМАН
МИХАЙЛО
МИХАЙЛОВИЧ**

Майстер спорту, заслужений
тренер УРСР.
Народився 1 квітня 1928 року
в с. Люботинь (нині ЧССР).
У футбол почав грати,
навчаючись у Виноградівському
політехнікумі на Закарпатті.
З 1949 по 1959 рік грав
за київське «Динамо»,
а потім перейшов на
тренерську роботу в своєму
клубі. Нині старший тренер
команди майстрів з виховної
роботи. Срібний призер
першості країни 1952 року,
володар Кубка СРСР
1954 року. Закінчив Київський
інститут фізкультури.
Нагороджений медаллю
«За трудову доблесть»

**ПУЗАЧ
АНАТОЛІЙ
КИРИЛОВИЧ**

Майстер спорту
міжнародного класу.
Народився 3 червня 1941
року в с. Красний Кут
Саратовської області.
У футбол почав грати,
працюючи слюсарем
Бердичівського заводу
«Прогрес». Потім виступав
за команди «Полісся»
(Житомир) і львівського
СКА. В київському
«Динамо» грав з 1965 по
1972 рік, після чого
перейшов на тренерську
роботу в своєму ж клубі.
Чемпіон СРСР 1966, 1967,
1968, 1971 років. Володар
Кубка країни 1966 року.
Закінчив Київський
інститут фізкультури.
Нагороджений Грамотою
Президії Верховної Ради
Української РСР

КОЛОТОВ ВІКТОР

Заслужений майстер спорту, капітан команди. Народився 3 липня 1949 року в селищі Юдіно Татарської АРСР. Почав грати в футбол 1958 року в дитячій команді «Локомотива». Виступав за команди «Чайка» (Зеленодольськ), «Трудові резерви» (Казань), «Рубін» (Казань). З 1971 року — в київському «Динамо». Чемпіон країни 1971, 1974, 1975 років, другий призер першості країни 1972, 1973, 1976 років. Переможець Кубка СРСР 1974 року. Бронзовий призер Олімпійських ігор 1972, 1976 років. Срібний призер чемпіонату Європи 1972 року. Переможець Кубка кубків і Суперкубка 1975 року. Студент Київського інституту фізкультури. Нагороджений Грамотою Президії Верховної Ради Української РСР

РУДАКОВ ЄВГЕН

Заслужений майстер спорту. Народився 2 січня 1942 року в Москві. Грати в футбол почав у групі підготовки столичного «Торпедо». У 1961–1962 роках виступав за команду миколаївського «Суднобудівника», а з 1963 року — в «Динамо» (Київ). Чемпіон СРСР 1966, 1967, 1968, 1971, 1974, 1975 років. Срібний призер першості країни 1965, 1969, 1972, 1973, 1976 років. Володар Кубка країни 1964, 1966, 1974 років. Кубок кубків і Суперкубка 1975 року. Срібний призер чемпіонату Європи 1972 року. Бронзовий призер Олімпійських ігор 1972 року. Найкращий футболіст СРСР 1971 року. Володар призу журналу «Огонек» 1969, 1971, 1972 років. Закінчив Київський інститут фізкультури. Нагороджений Грамотою Президії Верховної Ради Української РСР

БЛОХІН ОЛЕГ

Заслужений майстер спорту. Народився 5 листопада 1952 року в Києві. У футбол почав грати 1962 р. З 1970 року — в команді майстрів. Чемпіон країни 1974, 1975 років, другий призер першості СРСР 1973, 1976 років, володар Кубка СРСР 1974 року. Бронзовий призер Олімпійських ігор 1972, 1976 років. Переможець Кубка кубків і Суперкубка 1975 року. Крайний бомбардир чемпіонатів країни 1972, 1973, 1974, 1975 років. Крайний футболіст країни 1973, 1974, 1975 років. Закінчив Київський інститут фізкультури, студент факультету міжнародних відносин і міжнародного права Київського державного університету. Нагороджений Грамотою Президії Верховної Ради Української РСР

ОНИЩЕНКО ВОЛОДИМИР

Заслужений майстер спорту. Народився 28 жовтня 1949 року в Києві. У футбол почав грати 1960 року в дитячій команді заводу «Більшовик». З 1964 року — в групі підготовки київського «Динамо». Виступав за команди «Динамо» (Київ), «Зоря» (Ворошиловград). З 1973 року — знову в київському «Динамо». Чемпіон країни 1972, 1974, 1975 років, другий призер першості країни 1973, 1976 років. Переможець Кубка СРСР 1974 року. Бронзовий призер Олімпійських ігор 1972, 1976 років. Срібний призер чемпіонату Європи 1972 року. Володар Кубка кубків і Суперкубка 1975 року. Студент Київського інституту фізкультури. Нагороджений Грамотою Президії Верховної Ради Української РСР

**МУНТЯН
ВОЛОДИМИР**

Заслужений майстер спорту. Народився 14 вересня 1946 року в м. Котовську Одеської області. Почав грати у футбол в 1959 році. З 1963 року — в київському «Динамо». Чемпіон країни 1966, 1967, 1968, 1971, 1974, 1975 років. Переможець Кубка СРСР 1966, 1974 років. Другий призер першості країни 1965, 1969, 1972, 1973, 1976 років. Володар Кубка кубків і Суперкубка 1975 року. Кращий футболіст країни 1969 року. Закінчив Київський інститут фізкультури та юридичний факультет Київського державного університету; аспірант факультету міжнародних відносин і міжнародного права. Нагороджений Грамотою Президії Верховної Ради Української РСР

**ВЕРЕМЄЄВ
ВОЛОДИМИР**

Заслужений майстер спорту. Народився 8 листопада 1948 року в м. Спаську Приморського краю. У футбол почав грати 1964 року в кіровоградській «Зірці». В київському «Динамо» — з 1967 року. Чемпіон країни 1971, 1974, 1975 років. Срібний призер першості країни 1972, 1973 років. Переможець Кубка СРСР 1974 року. Володар Кубка кубків і Суперкубка 1975 року. Бронзовий призер Олімпійських ігор 1976 року. Закінчив Київський інститут фізкультури. Нагороджений Грамотою Президії Верховної Ради Української РСР

**КОНЬКОВ
АНАТОЛІЙ**

Майстер спорту міжнародного класу. Народився 19 вересня 1949 року в Краматорську Донецької області. У футбол почав грати 1964 року. З 1968 по 1974 рік включно грав у донецькому «Шахтарі». В київському «Динамо» з 1975 року. Чемпіон країни 1975 року, другий призер першості країни 1976 року, володар Кубка кубків і Суперкубка 1975 року. Бронзовий призер Олімпійських ігор 1976 року. Студент Київського інституту фізкультури. Нагороджений Грамотою Президії Верховної Ради Української РСР

**БУРЯК
ЛЕОНІД**

Заслужений майстер спорту. Народився 10 липня 1953 року в Одесі. У футбол почав грати 1962 року в одеській дитячій спортивній школі, потім грав у команді «Чорноморець». За київське «Динамо» виступає з 1972 року. Чемпіон СРСР 1974, 1975 років, другий призер першості країни 1973, 1976 років. Володар Кубка СРСР 1974 року, Кубка кубків і Суперкубка 1975 року. Бронзовий призер Олімпійських ігор 1976 року. Студент Київського інституту фізкультури. Нагороджений Грамотою Президії Верховної Ради Української РСР

**ТРОШКІН
ВОЛОДИМИР**

Заслужений майстер спорту. Народився 28 вересня 1947 року в м. Єнакієвому Донецької області. Почав грати у футбол 1963 року в команді коксохімзаводу, потім виступав за колектив київського СКА. В київському «Динамо» — з 1969 року. Чемпіон країни 1971, 1974, 1975 років, другий призер першості СРСР 1969, 1972, 1976 років. Переможець Кубка країни 1974 року. Срібний призер чемпіонату Європи 1972 року. Володар Кубка кубків і Суперкубка 1975 року. Бронзовий призер Олімпійських ігор 1976 року. Закінчив Київський інститут фізкультури. Нагороджений Грамотою Президії Верховної Ради Української РСР

**РЕШКО
СТЕФАН**

Заслужений майстер спорту. Народився 24 березня 1947 року в с. Ключарки Закарпатської області. У футбол почав грати в рідному селі, потім з 1961 року виступав за ужгородську «Верховину». Грав у вінницькому «Локомотиві» та одеському «Чорноморці». До київського «Динамо» прийшов 1971 року. Чемпіон СРСР 1971, 1974, 1975 років, другий призер першості країни 1972, 1973, 1976 років.

Переможець Кубка країни 1974 року, Кубка кубків і Суперкубка 1975 року. Бронзовий призер Олімпійських ігор 1976 року.

Закінчив Одеський педагогічний інститут. Нагороджений Грамотою Президії Верховної Ради Української РСР

**МАТВІЄНКО
ВІКТОР**

Заслужений майстер спорту. Народився 9 листопада 1948 року в Запоріжжі. Почав грати у футбол в юнацькій команді місцевого «Металурга». Грав за команди «Металург» (Запоріжжя), СКА (Одеса). З 1970 року — в київському «Динамо». Чемпіон країни 1971, 1974, 1975 років, другий призер першості країни 1972, 1973, 1976 років. Володар Кубка СРСР 1974 року, Кубка кубків і Суперкубка 1975 року. Бронзовий призер Олімпійських ігор 1976 року.

Студент Київського інституту фізкультури. Нагороджений Грамотою Президії Верховної Ради Української РСР

**ФОМЕНКО
МИХАЙЛО**

Заслужений майстер спорту. Народився 19 вересня 1948 року в с. Мала Рибиця Сумської області. У футбол почав грати в команді сумського «Спартака», потім виступав за ворошиловградську «Зорю». В київському «Динамо» з 1972 року. Чемпіон країни 1974, 1975 років, другий призер першості країни 1972, 1973, 1976 років. Володар Кубка СРСР 1974 року, Кубка кубків і Суперкубка 1975 року. Бронзовий призер Олімпійських ігор 1976 року. Закінчив Ворошиловградський педагогічний інститут. Нагороджений Грамотою Президії Верховної Ради Української РСР

СЛОБОДЯН
ПЕТРО

Майстер спорту
міжнародного класу.
Народився 2 липня 1953 року
в с. Шепарівці Івано-
Франківської області.
Грати у футбол почав
у шкільні роки,
потім виступав за команди
«Авангард» (Тернопіль),
«Дніпро» (Дніпропетровськ).
До клубу київського «Динамо»
перейшов на початку 1975 року.
Чемпіон Європи 1976 року
серед молодіжних команд,
срібний призер першості
СРСР 1976 року.
Студент Київського
інституту фізкультури

БЕРЕЖНИЙ
ОЛЕКСАНДР

Майстер спорту.
Народився 8 грудня 1957
року в м. Ткварчелі Грузинської
РСР. Вихованець
Ворошиловградської школи-
інтернату спортивного
профілю.
В команді київського
«Динамо» з 1976 року.
Чемпіон Європи серед
юніорів і срібний призер
першості СРСР 1976 року.
Студент Київського
інституту фізкультури

КУЗНЕЦОВ
СЕРГІЙ

Майстер спорту.
Народився 30 листопада
1950 року в с. Каменоломня
Кримської області.
У футбол почав грати в
шкільні роки, потім виступав
за команду м. Євпаторія,
а також за клуби «Таврія»
(Сімферополь), «Зоря»
(Ворошиловград). В колективі
київського «Динамо» з 1975
року. Чемпіон СРСР 1972 року.
Срібний призер 1976 року.
Фіналіст розіграшу Кубка
країни 1974 року.
Студент факультету
фізвиховання педагогічного
інституту

Резервний склад команди «Динамо»
(Київ) увосьме став переможцем
осіннього чемпіонату країни
1976 року серед дублерів

XXII ОЛИМПИАДА МОСКВА

«ДИНАМО» — КИЕВ

Фотоальбом

Издательство «Мистецтво», Киев, 1977

(На українському мові)

Фото Й. М. ШАЇНСЬКОГО

В альбомі використано
знімки *Н. Г. Науменка* та
заслуженого майстра спорту СРСР *В. Г. Веремєєва*.
Фотографії команди довоєнних років взяті
з Музею спортивної слави УРСР, особистого
архіву колишнього начальника команди
«Динамо» (Київ) *Ф. О. Остапченка*

Автор тексту *Ф. О. Остапченко*
Художник *Б. Й. Бродський*

Редактор *Н. С. Павловська*
Художній редактор *А. Л. Нарінська*
Технічний редактор *Л. Г. Ремінник*
Коректор *О. В. Серєда*

БФ 35610. БЗ № 3, поз. 7 1976 р. Здано на
виробництво 26/I 1976 р. Підписано до друку
27/IV 1976 р. Формат 70×90/12. Папір крейдяний.
Фіз. друк. арк. 12,0. Умовн. друк. арк. 14,04.
Облік.-вид. арк. 18,1. Зам. 6—291. Тираж 20 000.
Ціна 2 крб. 91 коп.

Видавництво «Мистецтво», Київ, Свердлова, 19.

Головне підприємство республіканського
виробничого об'єднання «Поліграфкнига»
Держкомвидаву УРСР, Київ, Довженка, 3.

2 крб. 91 коп.

412493 3
с 664274

